

РЕШЕНИЕ

№ 8027

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9919** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Гифт шоп“ ООД чрез пълномощник срещу Решение № 4073/30.08.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 14774/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 131 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 000759/09.08.2022 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.

С посоченото НП на „Гифт шоп“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. на основание чл. 71 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки /ЗПЦСЦУПС/, за неизпълнение на законово задължение по чл. 40, ал. 2, т. 1 от ЗПЦСЦУПС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като с НП незаконосъобразно е променена датата на извършване на нарушението. Изложени са аргументи, че е налице основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението е първо по ред за дружеството и за потребителя не са настъпили неблагоприятни последици от същото. От съда се иска решението на СРС да бъде

отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Претендират се разноси.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. По делото е депозирана молба от процесуалния му представител адв. Н., в която заявява, че поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. К. е постъпила молба, в която заявява, че оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че във връзка с постъпила на 20.06.2022 г. в Комисията за защита на потребителите жалба с вх. № С-03-3272 от И. П., на 30.06.2022 г. от контролните органи на КЗП била извършена проверка в търговски обект – щанд за бижута, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Гифт шоп“ ООД.

При извършената проверка било установено, че на 13.02.2022 г. П. закупил два артикула, представляващи бижута, като след установена повреда в тях била предявена рекламация пред търговеца, която била преценена за основателна и исканията за отстраняването на проблема били удовлетворени. Последвала нова претенция, свързана с установено несъответствие на продукта с продажбените условия, като същото не било отстранено.

Констатирано било, че търговецът дава на клиентите заявление за предоставяне на търговска гаранция, в която били цитирани отменените разпоредби на чл. 112 и следващите от Закона за защита на потребителите, като бланка от гаранционния документ бил приложен и по преписката. Установените в хода на проверката данни били обективирани със съставянето на Констативен протокол № К-2720223/30.06.2022г., който бил предявен срещу подпис на представителя на юридическото лице, изпълняващ длъжността „продавач-консултант“ в търговския обект, присъствал при извършване на проверката.

Въз основа на констативния протокол бил съставен АУАН № 000759/26.07.2022 г. Актът бил връчен на упълномощен представител на дружеството. В законоустановения срок са депозирани писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че установеното нарушение е безспорно извършено, поради което е потвърдил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора – 18.09.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 02.10.2023 г. /вх. № 272072/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. Същите отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че от административнонаказващия орган незаконосъобразно в издаденото НП е променена датата на извършване на установеното нарушение, както и че е посочено различно място на извършване на нарушението от това, описано в АУАН, с което е нарушено правото на защита на санкционираното дружество.

Вярно е, че датата и мястото на извършване на нарушението са задължителен реквизит както на АУАН, така и на НП, съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В НП са посочени датата и мястото на извършване на установеното нарушение, такива са посочени и в АУАН. НП и АУАН съдържат всички останали задължителни реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Установеното нарушение, както и обстоятелствата, при които същото е извършено, са посочени ясно и безпротиворечиво. В НП и в АУАН се съдържа и конкретната нарушена разпоредба, която е идентична и в двата акта.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Касационният състав споделя извода на СРС, че административнонаказващият орган законосъобразно е упражнил правомощието си по чл. 52, ал. 3 от ЗАНН, като е отстранил констатираната нередовност, касаеща посочената в АУАН дата на извършване на нарушението. Промяната на датата на извършване на нарушението не води до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като не пречатства възможността му да разбере точно за какво нарушение е санкционирано. Както правилно е приел СРС в решението си, датата на извършване на нарушението е датата на направената покупка – 13.02.2022 г. Същата се установява от съдържащия се в административнонаказателната преписка протокол за предявяване на рекламация от 01.04.2022 г.

За пълнота следва да бъде посочено, че не всички реквизити на АУАН и НП, изброени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, са съществени и липсата им представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно, а само тези от тях, които ограничават възможността на нарушителя да разбере за какво е наказан, с

което се нарушава правото му на защита. В случая не е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация в АУАН и в НП, поради което промяната на датата на извършване на нарушението от административнонаказващия орган в издаденото НП не е пречка лицето да разбере за какво точно нарушение е наказано, поради което не нарушава правото му на защита.

Не представлява съществено процесуално нарушение и посочването в НП като място на извършване на нарушението [населено място]. В АУАН се съдържа пълно посочване на адреса на проверения търговски обект, който е в [населено място], поради което следва да се приеме, че не е налице посочване на различен адрес в НП, а единствено непълно описание на същия, което не е основание да се приеме, че издаденото НП е незаконосъобразно и не отговаря на формалните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че административнонаказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като не е извършил разследване на спорните обстоятелства. Посочената норма задължава административно-наказващия орган да прецени възраженията на лицето и събраните доказателства по административнонаказвателната преписка. Липсата на конкретни мотиви в НП по подаденото от лицето възражение по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение, доколкото самото издаване на НП е индигия, че възражението е прието за неоснователно и според настоящия съдебен състав не се отразява върху годността на НП да породи съответните правни последици. Освен това с издаването на НП не се преклудира възможността на наказаното лице да наведе същите възражения и в съдебната фаза, както пред първата инстанция, така и пред касационната инстанция.

Съгласно чл. 40, ал. 2 т. 1 от ЗПЦСЦУПС, заявлението за предоставяне на търговска гаранция включва ясно посочване, че при несъответствие на стоките потребителят има правни средства за защита срещу продавача, които не са свързани с разходи за него, и че търговската гаранция не засяга тези средства за защита на потребителя. Изпълнението на това законово задължение от търговеца, изисква той да предостави на потребителя заявление за търговска гаранция, което да съдържа правата на потребителя, съобразно актуалното към момента на закупуването на съответната стока законодателство, което в случая не е направено. В предоставените гаранционни условия, са посочени разпоредби от ЗЗП, които не са били актуални към момента на осъществяване на процесната покупка, тъй като със ЗПЦСЦУПС, влязъл в сила на 01.01.2022 г., са въведени нови правила за съдържанието на гаранционните условия.

Касационният състав споделя извода на СРС, че правилно е приложената санкционна разпоредба на чл. 71 от ЗПЦСЦУПС, предвиждаща глоба в размер от 500 лв. до 1 000 лв. за нарушения на чл. 40, ал. 1 от ЗПЦСЦУПС. Наложена санкция от 500 лв. е в законоустановения минимум, поради което същата е законосъобразна.

Правилна е преценката на СРС, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, предвид характера на обществените отношения, които засяга, а именно защита правата на потребителите чрез предоставянето на същите на гаранционни условия в съответствие с актуалната законова регламентация към момента на извършване на покупка на съответната стока от търговския обект.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява

правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноси. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4073/30.08.2023 г., постановено по нахд № 14774/2022 г. СРС, НО, 131 състав.

ОСЪЖДА „Гифт шоп“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, представлявано от управителя В. А., да заплати на Комисията за защита на потребителите на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.